

Akademický rok : 2021/2022

Diplomová práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Petr Nápravník

Název práce: Publikace

Slovní hodnocení:

„Jakmile mám přesněji popsat co vlastně dělám začne se mi rozplétat myšlení do rozporuplných toků plnicích spíše funkci otravných ruchových clon a ochranného štítu bránícího moje prosté pracovní rozpoložení, spíše než porozumění...“ píše ve svém textu diplomové práce Petr Nápravník. Petrův text mi nicméně poskytl hlubší vhled do jeho práce, která pro mě skrze samotná díla nebyla dostatečně čitelná a stala se díky textu vrstevnatější. Petrovým konceptem, pracovním nástrojem i výsledným dílem je koláž jako způsob jak recyklovat, rozkládat a znovu propojovat a to jak na papíře tak v prostoru. Koláž Petrovi umožňuje zkoumat soustředěněji motivy, které extrahuje z jejich původního kontextu a zjišťovat co umožňuje jejich přemístění, dočasné osvobození. Zásadní je přitom práce s obrazy, motivy, které už tu jsou a které jsou součástí naší vizuální výbavy – vizuální reprezentace světa jak ho známe. Petr si koláže skládá už v hlavě, při pobytu ve vizuálním smogu veřejného prostoru, při návštěvách v bazarech, listování použitými knihami nebo časopisy, odsouzenými k zániku. Tento typ pracovního materiálu ovlivňuje estetické vyznění, které ukazuje stopy opotřebovanosti vybraných motivů, pro které Petr hledá nové využití. Komponuje z nich nové organické obrazy, které vypadají jako těla zkonstruovaná z toho co zbylo. Není jasné, zda vznikají spíše nová funkční tělesná soustrojí mísící lidské, zvířecí, rostlinné, ornamentální a další fragmenty nebo spíše skládky, ve kterých se fragmentární těla provazují a protékají s sebou, protože jsou tady už dlouho nebo proto, že je to pro ně výhodné – ve společnosti dalších vyhozených těl se zdá být větší bezpečí. Prorůstání v organické kompozice má specifický rytmus, zřejmě ovlivněný Petrovou prací v oblasti hudby, ve které se koláž objevovala v práci se samplly a texturami. Petr tyto nové vizuální celky instaluje často jen za pomoci lepenky na stěnu a nechává je tak dýchat mimo limity muzeálních rámců, skel atd a ze shluků vytváří další shluky v prostoru.

Pro diplomovou práci se Petr rozhodl vyměnit stěny výstavních prostor za prostor stránek a vytvořit knížku/sešit, zkomponovaný z vizuální dokumentace své umělecké práce za uplynulých několik let a nalezených, přivlastněných vizuálních materiálů - úlovků a nálezu z různých míst. Tyto zdroje Petr zkolážoval dohromady a vytvořil objekt, který působí jako katalog nejasného autorství a účelu, který by klidně mohl polehávat mezi katalogy, časopisy a brožurami v nějaké čekárně a sloužit jako zvláštní katalog živých a neživých produktů nebo jako zastaralá psychologická pomůcka, která pracuje s vizuálními impulsy a

asociacemi, které vyvolávají. Petr v sešitě zoomuje a vyřezává, klade vedle sebe zvířecí těla – živá i vysvělená z kůže a ornamentální vzory, stereotypní jasně čitelná zobrazení a víc nejasné, ambivalentní tvary a struktury, mapy, ukazující svět z výšky i jeho často neviditelné nebo hůře viditelné detaily. Přestože Petr tvrdí, že ho nezajímá co jednotlivé motivy vyvolávají či jakou významovou zátěž s sebou nesou jeho vizuálnímu archivu dominuje reprezentace mimolidského světa, přivlastněného a vytěženého skrze kýčovitě obrazy zvířat, zvířecí trofeje nebo zvířata a rostliny sloužící jako zdroj pro ornament. Obecněji by se pak dalo říct, že se v nich prolíná přírodní, které se mění v kulturní zachycením fotoaparát, postprodukci i Petrovými intervencemi do nalezeného materiálu. „Jak myslí zvířata, jaká komunikace existovala před tou verbální...?“ Publikace záměrně nepracuje s textem, jedná se o vědomý bojkot ve prospěch komunikace skrze obrazy, které ovšem přinášejí podobná rizika jako v případě jazyka a jeho norem.

Z původně zamýšlené publikace, která by vznikla sice v malém nákladu, ale byla by přesto určená k šíření, je nakonec publikace – objekt jako solitér a originál. Objektem se bude listovat a bude tak postupně sám opotřebováván. Možná, že bude někde opakovaně vystaven, možná se stane součástí nějaké institucionální nebo soukromé sbírky. Možná se ocitne v krabici nějakého antikvariátu a stane se materiálem pro další diplomovou práci, další řezání a nové skládání.

Práce Petra Nápravníka je mi sympatická svojí záměrnou ledabylostí, redukovanými výrazovými prostředky a celkově nerůstovým přístupem k tvorbě. Potěšila mě literární kvalita textové části Petrovy diplomové práce a to především „blouznivé“ pasáže psané kurzívou, které fungují jako paralelní textová koláž, která nabourává a oživuje kontext diplomových prací.

Doporučuji Petrovu práci k obhájení a pokud se někdy publikace dočká vydání hlásím se o jeden výtisk.

Otázky k rozpravě:

Samotná praktická část diplomové práce: publikace ve mně vyvolává velké množství otázek, kterými bych si, kdybych byla na Petrově místě, cíleně snažila zkomplikovat proces práce, přestože lehkost, nekomplikovanost a určitá předvídatelnost díla, které jako by vzniklo spíš mimoděk, se zdá být Petrovým záměrem. Pár z nich přesto teď Petrovi položím:

Bylo nutné vytvořit publikaci novou, nestačilo intervenovat pomocí koláže – řezáním, vyjímáním a vrstvením do existující publikace, knížky, brožury, časopisu?

Co tě vedlo k přesunu z výstavního prostoru do přeci jen limitujícího těla knížky, které omezuje jak formátem tak způsobem prohlížení a skládání motivů?

Je publikace jako umělecký objekt, tedy objekt, který si může divák*čka prohlédnout pouze v galerii (oproti publikaci, kterou si čtenář*ka může vzít domů) tím, co jsi zamýšlel?

Jaký je tvůj vztah k mimolidskému světu, s jehož vizuální reprezentací tak často pracuješ?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

MgA PhD Eva Kořátková

Datum:

6.6. 2022